

GONIEC KRAKOWSKI

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 mm w 1 szpalcie (szer. szp. 22 mm) 36 gr. W tekście 1 mm w 4 szpalcie (szer. szp. 69 mm) 3.— Zł. Drobne za słowo 24 gr. Pierwsze słowo tłusty druk (najwyżej 3 słowa) 40 gr.

Rok II.

Nr. 284.

Kraków, piątek 6 grudnia 1940 r.

Nadesłane a nie zamówione przez Redakcję reklamy będą zwracane autorom jedynie wówczas, gdy dołączone zostaną znaczki pocztowe na opłacenie przesyłki zwrotnej. Prenumerata miesięczna 4,50 Zł z odnośnikiem do domu 5 Zł. Na prowincji dopłata portu. Konto czekowe: Warszawa 658.

Nowy porządek na Dalekim Wschodzie.

Tokio, 5 grudnia. Zawarty pomiędzy Japonią i Chinami układ zasadniczy w sprawie obustronnych stosunków i uznania de jure rządu Wang-Ching-Weia przez Mandżuków stanowił ma, według przekonania rządów japońskiego i chińskiego, fundament pod przyszłe ogólne zaprowadzenie pokoju.

Celem zrozumienia tego obszernego i stojącego na wysokim poziomie technicznym traktatu, którego skutki okazać się mają dopiero w przyszłości, należy zaznajomić się z czterema głównymi kompleksami zagadnień Dalekiego Wschodu.

W pierwszym rzędzie więc wojska japońskie pozostają na ziemi chińskiej przez czas bliżej nieokreślony, który oznaczono jedynie jako „moment cudownego uspokojenia”. Mają więc one i to prawdopodobnie w porozumieniu z Wang-Ching-Weiem operować nadal przeciwko wszystkim wrogom porozumienia. Miejsca stacjonowania wojsk japońskich będą zatem określone wymaganiami strategicznymi i wojskowymi.

W związku z tem pewne określone tereny zostaną wydzielone jako obszary szczególnie ważne dla interesów japońskich. Jako tereny takie zostały wymienione Chiny północne i Mongolia. Nie jest to żadną niespodzianką, ponieważ w wewnętrznym obrocie już od dawna rozróżnia się pomiędzy północnymi Chinami i Mongolją z jednej, a pozostałymi Chinami z drugiej strony. Natomiast poraz pierwszy stwierdzono urzędowo odrębność obu terenów wewnątrz państwa chińskiego.

Po trzecie nowe porozumienia gospodarcze pomiędzy Japonią i Chinami po raz pierwszy zawierają sformułowania, mające zastąpić oficjalnie obowiązującą dotych-

czas w Chinach zasadę otwartych drzwi. Narazie dokonano tego z punktu widzenia wspólnej obrony.

Ponadto układy te jako czwarty punkt zawierają daleko idące gwarancje wobec Japonii odnośnie do uspokojenia kraju, które można uważać jako pierwsze zarządki nowego porządku w Azji Wschodniej, przewidzianego w Pakcie Trzech lub, jak to określają Japończycy, stworzenia wschodnio-azjatyckiej strefy wzajemnego dobrobytu. Tu niewątpliwie wpływy amerykańsko-angielskie będą się starały stawić główne trudności.

Przedstawiciel ministerstwa spraw zagranicznych podkreślił na konferencji prasowej beznadziejność dalszego oporu Czungkingu i wyraził nadzieję, że Czungking zrozumie tę beznadziejność i zaprzestanie dalszego oporu, przyłączając się do zawartego układu.

Wybory prezydenta Finlandji odbędą się 19 grudnia.

Helsinki, 5 grudnia. Fiński parlament uchwalił w ubiegły wtorek ustawę, dotyczącą wyboru prezydenta, 150 głosami przeciw 10-ciu.

Wybory odbędą się w dniu 19 grudnia, przyczem elektorami będą ci sami posłowie, którzy w r. 1937 dokonali wyboru prezydenta Kallio. Wybór nowego prezydenta ważny będzie na okres dwóch lat, t. j. na okres niewyzerpanej kadencji b. prezydenta Kallio.

Rząd fiński domaga się pełnomocnictw.

Helsinki, 5 grudnia. Rząd fiński przedłożył parlamentowi zapowiadany już oddawna projekt ustawy o pełnomocnictwach. Żądane pełnomocnictwa, która mają być udzielone z ważnością do r. 1942, ograniczają się wyłącznie do spraw gospodarczych, lecz w ramach tych są bardzo daleko idące.

Według projektu, rząd otrzyma prawo na wypadek, gdyby zabezpieczenie potrzeb ludności i ogólna sytuacja gospodarcza tego wymagała, wydania wszelkich zarządzeń nawet w takim wypadku, w którym dotychczas wymagało to wydania osobnej ustawy. Dalej rząd będzie upoważniony do wydania wszelkich zarządzeń celem zwalczania bezrobocia i regulowania płac. Rząd może również znieść cła na pewne towary, jeśli zaistnieje niebezpieczeństwo wyczerpania ich zapasów oraz usuwać wszelkie ograniczenia importowe. Poza tem rząd ma być upoważniony do wydania wszelkich zarządzeń, koniecznych dla zabezpieczenia wypłacalności państwa i utrzymania wartości pieniądza.

Omówiwszy pomyslny rozwój stosunków między Bułgarią i Związkiem Sowieckim, wyraził minister Popoff nadzieję, iż stosunki z Jugosławią ulegną poprawie i doprowadzą do zbliżenia obydwu bratnich narodów. Co się tyczy stosunków bułgarsko-tureckich, to minister stwierdził, iż rozwijają się one w duchu zawartych w obydwojną krajami paktów przyjaźni i neutralności.

Znowu pogłoski o ustąpieniu Popoffa.

Sofia, 5 grudnia. Pogłoski o mającym nastąpić ustąpieniu bułgarskiego ministra spraw zagranicznych prof. Popoffa powtarzają się w coraz to większym nasileniu. Mówi się, że także i minister wojny Daskaloff ma zamiar podania się do dymisji. Ze strony urzędowej brak narazie jakiegokolwiek potwierdzenia tych pogłoszek.

Nagły wzrost angielskich wydatków wojennych.

(=) Nowy Jork, 5 grudnia. „Associated Press” donosi, że wydatki wojenne Anglii w ostatnim tygodniu osiągnęły rekordową wysokość 90,13 milionów funtów szterlingów wobec 72,3 milionów funtów w tygodniu poprzednim.

Dotychczasowe wydatki wojenne w bieżącym roku budżetowym od 1 kwietnia br. wynoszą 2,15 miliardów szterlingów.

Rumunja uznała Mandżukuo.

(=) Helsing, 5 grudnia. — Rumuński przedstawiciel dyplomatyczny w Tokio komunikował we wtorek tokijskiemu ambasadorowi Mandżukuo, że rząd rumuński uznał oficjalnie Mandżukuo w dniu 1-go grudnia.

Hiranuma wszedł do gabinetu księcia Konoye.

(=) Tokio, 5 grudnia. B. prezydent tajnej rady państwowej, baron Hiranuma, piastujący m. in. w czasie od stycznia do sierpnia br. stanowisko prezesa rady ministrów, mianowany został ministrem bez teki.

Życzenia kanclerza Hitlera dla gen. Franco.

(§) Berlin, Kanclerz Hitler przesłał telegraficznie swoje życzenia szefowi państwa hiszpańskiego generałowi Franco z okazji urodzin.

Dzisiejszy Berlin według dziennika fińskiego.

(=) Helsinki, 5 grudnia. „Dziennik „Kaupalehti” zamieszcza obszorne sprawozdanie o życiu Berlina w dobie obecnej, przyczem na specjalne podkreślenie zasługują niezmiordowane wysiłki ochotniczych oddziałów obrony przeciwlotniczej. W każdym domu znajduje się schron. W schronach tych panuje zupełna swoboda.

Widok miasta nie uległ zmianie i nie jest ono zniszczone. Zarówno dworzec kolejowy Anhalcki, jak i Poczdamski, podobnie również przy Danzigerstrasse stoją nienaruszone, aczkolwiek Anglicy donieśli o ich zniszczeniu.

Zniszczone są natomiast nieliczne domy w dzielnicach robotniczych. Domy te zostają natychmiast odbudowane. Mimo trwania wojny kwitnie życie kulturalne, a wszystkie teatry i kinoteatry są stale przepełnione.

Kobięca policja w Anglii.

Berno, 5 grudnia. Komendy policji angielskiej na prowincji ogłosiły ostatnio, że przyjmują do służby również kobiety. Od dłuższego czasu spełniają w Londynie rolę policjantów liczne kobiety, które okazały się również nadające się do tej służby, jak mężczyźni.

Okrety toną.

(=) Oslo, 5 grudnia. Norweski dziennik handlowo-żeglarski donosi o zatonięciu pięciu norweskich statków handlowych, będących w służbie pod kontrolą angielską. Chodzi tym razem o statek-cystrnę „Strombus” (6.549 br. t. r.), oraz statki „Eli” (4.332 br. t. r.), „Hild” (1.356 br. t. r.), „Tres” (946 br. t. r.) i „Odda” (835 br. t. r.).

Wojna amerykańsko-japońska niebezpieczeństwem dla Stanów Zjednoczonych.

Pittsburg, 5 grudnia. B. ambasador Stanów Zjednoczonych w Japonji Wilhelm Castle zwrócił się do rządu z wnioskiem rewizji stosunków japońsko-amerykańskich, ostrzegając zarazem, że wojna między Japonią i Ameryką mogłaby Ameryce przynieść poważne szkody.

Czynił on zarzuty władzom Stanów Zjednoczonych z powodu ich stanowiska w odniesieniu do Japonji. Skrytykował on w ostry sposób tych Amerykanów, którzy nie biorąc pod uwagę skutków wojny, dążą do konfliktu z Japonją.

Polscy uchodźcy powracają z Rumunii.

(=) Bukareszt, 5 grudnia. Do portu na Dunaju w Turno Severin przybyły w sobotę przedpołudniem niemieckie statki „Helios”, „Urania” i „Stelnbrunn”, które przyjeły na pokład kilkaset polskich uchodźców, celem przewiezienia ich do ojczyzny.

Pertraktacje jugosłowiańsko-węgierskie.

Budapeszt, 5 grudnia. Według wiadomości dobrze poinformowanych kół politycznych Budapesztu, należy się spodziewać dalszego pogłębienia przyjaznych stosunków między Jugosławią a Węgrami, a to w związku z dyplomatycznymi pertraktacjami, które trwają od pewnego czasu między obydwojną krajami i których zakończenie oczekiwane jest na najbliższy tydzień w Belgradzie.

Wizyta węgierskiego posła barona Bakacs-Besseuwy w Budapeszcie ma pozostać w związku z temi pertraktacjami. Posel węgierski złożył we wtorek sprawozdanie ministrowi spraw zagranicznych i po otrzymaniu nowych instrukcyj odjechał we wtorek wieczorem do Belgradu. Poza tem planowany jest na najbliższy tydzień wyjazd większej grupy węgierskich deputowanych do Belgradu. W politycznych kołach Budapesztu uważa się za możliwe w

dalszym rozwoju tej akcji, że niebawem węgierski min. spraw zagranicznych odbędzie podróż do Jugosławji.

W chwili obecnej specjalne znaczenie posiada wywiad, udzielony przez jugosłowiańskiego ministra sprawiedliwości Lazara Markovica budapeszteńskiemu dziennikowi rządowemu „Magyarsag”. Markovic oświadczył w tym wywiadzie, że przyjaźń węgiersko-jugosłowiańska stale będzie się pogłębiała. Co się tyczy przyszłości, to przyszłość ta musi się kształtować według wytycznych europejskiego nowego porządku. Zapewne Węgry i Jugosławja nie otrzymają głównej roli, jednak bardzo ważnym jest, czy obydwa kraje w wytworzonej w ten sposób sytuacji będą stały razem, czy też osobno. Punkty widzenia i interesy muszą obustronnie być ustalone. Dr Markovic jest silnie przeświadczony, że uda się tego dokonać.

Bułgarja za sprawiedliwą reorganizacją Europy.

Ekspozycja ministra spraw zagranicznych Popoffa o celach polityki zagranicznej Bułgarji.

(=) Sofia, 5 grudnia. Na wtorkowym posiedzeniu Sobranja przemawiał minister spraw zagranicznych Popoff na temat polityki zagranicznej Bułgarji.

Poruszył on m. in. wizytę króla Borysa, złożoną Hitlerowi, przyczem oświadczył, że to spotkanie było jeszcze jednym dowodem przyjaznych stosunków bułgarsko-niemieckich i sympatji, jaką bułgarski naród żywi do osoby Kanclerza.

Następnie minister podkreślił, że rząd pozostanie wierny dotychczasowej linii polityki, której celem jest zapewnić pokój narodowi bułgarskiemu, oraz bezpieczeństwo i niepodległość, wreszcie stać na straży życiowych interesów kraju.

Minister podniósł następnie wielkie znaczenie odzyskania Dobrudży południowej,

za co naród bułgarski wyraził swą wdzięczność mocarstwom osi. To wielkie wydarzenie w życiu Bugarji jeszcze bardziej wzmożniło przyjazne stosunki, łączące Bułgarję z obydwojną wielkimi mocarstwami. Pokojowe rozwiązanie zagadnienia Dobrudży, które znalazło swój wyraz w umowie zawartej w Krajowej, jest typowym przykładem reorganizacji europejskiej, dokonanej w duchu sprawiedliwości, którego rzesznikami są mocarstwa osi, a które zobowiązują Bułgarję do współpracy.

W Krajowej odzyskała Bułgarja wszystko to, co miała możność osiągnąć. W fakcie powrotu Dobrudży południowej widzi Bułgarja nietylko przywrócenie jej praw, ale również nastanie nowego okresu w stosunkach bułgarsko-rumuńskich.

13 rodzin kontroluje gospodarkę U. S. A.



Henry Ford

Kraków, 5 grudnia.

Oddawna już, bo od kilku lat, zjawiały się w prasie europejskiej artykuły na temat materialnych stosunków amerykańskich magnatów, stwierdzające, że nieomal całe bogactwo Stanów Zjednoczonych zgromadzone jest w kilku rękach.

Zwłaszcza gdy Roosevelt doszedł porażki pierwszy do władzy i wydał swój słynny „New Deal” mówiono o tem bardzo dużo, gdyż jak wiadomo, przystąpił nowy prezydent do daleko idących pociągnięć ekonomicznych, mających na celu

zmianę dotychczasowych stosunków.

Obecnie zajęto się znowu tem zagadnieniem w sposób już nie literacki czy feljetonowy, ale ściśle naukowy na podstawie odnośnych statystyk. Okazuje się, że na dwadzieścia zbadanych wielkich przedsiębiorstw wszelkiego rodzaju, obejmujących zarówno przedsiębiorstwa kopaliniane, komunikacyjne, jak też wszelkie inne, za wyjątkiem banków i trustów, trzy grupy rodzinne, a mianowicie Dupont, Mellon i Rockefeller posiadają większość akcji w kwocie 1,600 milionów dolarów, w 15 przedsiębiorstwach, względnie koncernach.

W całości istnieje tych rodzin kierowniczych 13, wśród których rozdzielone są akcje w wartości 2 miliardów 700 milionów dolarów, tj. 8 procent owych 200 firm. W 40 procentach owych 200 przedsiębiorstw wykonywane jedna z owych 13-tu rodzin, albo jedna z grup rodzinnych pełną kontrolę, posiadając większość akcji, uprawniających do głosowania. Poza tem pozostaje pod kontrolą tych 200 koncernów dalszych 60 przedsiębiorstw, tak, że

praktycznie pozostaje 2/3 tych 200 koncernów pod kontrolą jednej z 13 rodzin.

Poniższe zestawienie przekona nas o słuszności tego twierdzenia:

Rodzina	akcje w mil. dolarów	Kontrolowane przedsiębiorstwo
Ford	624.97	Fort Motor Co
Dupont	573.69	E. I. Du Pont de Nemours i U. S. Rubber Co
Rockefeller	396.58	Standard Oil Socony Vacuum
Mellon	390.94	Gulf Oil, Aluminium Co of America, Koppers U. S. Co.



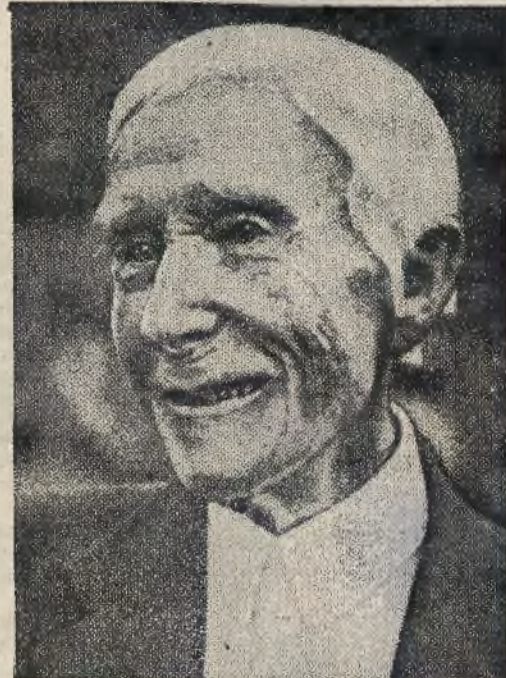
Andrzej Mellon

Mc Gormick	111.10	International Harvester Co
Hardford	105.70	Great Atlantic and Pacific Tea Co.
Harkness	104.89	Standard Oil Socony Vacuum
Duke	89.46	Duke Power Co.
Pew	75.63	Sun Oil Co.
Pitcairn	65.57	Pittsburgh Plate Glass Co.
Clark	57.21	Singer Manufacturing Co.
Reynolds	54.76	R. J. Reynolds Tobacco Co.
Kress	50.04	S. H. Kress and Co.

Większość tych 9 milionów akcjonariuszy, którzy mają w rękach akcje najważniejszych przedsiębiorstw Ameryki północnej, posiadają jednak tak małą ich ilość, że dywidenda pobierana przez nich jest również minimalna.



Pierre du Pont



John Rockefeller

Ustawa o odebraniu mandatu poselskiego we Francji.

Vichy, 5 grudnia. Francuski dziennik urzędowy publikuje we środę nowy „akt konstytucyjny nr. 6”, który jest poświęcony sprawie ustawy o odebraniu mandatu poselskiego.

Dotychczas wykluczenie deputowanych i senatorów następowało na podstawie uchwały izby niższej względnie senatu. Ponieważ jednak obecnie ciała te, aż do odwołania zostały odroczone i zapewne nigdy już się nie zebrają, przeto postanowiono dekretem ministerstwa sprawiedliwości i ministerstwa spraw wewnętrznych, że każdemu członkowi parlamentu może być odebrana godność deputowanego, względnie senatora, jeśli obciążono go uwłaczającymi oskarżeniami.

Powitanie marszałka Petaina w Marsylii.

Vichy, 5 grudnia. Przybywającego do Marsylii marszałka Petaina witała ludność niezwykle serdecznie. Miasto przybrano licznymi sztandarami, zaś wszystkie okręty w porcie zostały udekorowane banderami. W godzinach przedpołudniowych rozpoczęły się uroczystości powitalne władz cywilnych i wojskowych w Marsylii, a następnie w Tulonie, dokąd marszałek Petain przybędzie w charakterze głowy państwa.

Straż ochronna Petain'a.

Vichy, 5 grudnia. Marszałek Petain organizuje obecnie pewnego rodzaju gwardję ochronną Francji autorytatywną, jak to wynika z komunikatu prefektury marsylskiej, opublikowanego przez „Petit Marseillais”.

Według tego komunikatu we Francji zostaną utworzone specjalne sztafety ochronne, których członkowie otrzymają mundury i opaskę z literami G. P. Sztafety ochronne będą musiały złożyć przysięgę szefowi państwa. Składają się one będą w większości z elity żołnierzy frontowych ostatnich dwóch wojen. Zadaniem Petainowskiej straży ochronnej będzie ochrona osoby i dobra marsz. Petain, ochrona państwa, dozorowanie, a w razie potrzeby zwalczanie wszelkich antynacjonalistycznych posunięć. Nowa straż ochronna wystąpiła po raz pierwszy publicznie we wtorek w Marsylii. Nosi ona nazwę „Groupe de Protection”. Grupa ta pełniła służbę obok poli-

Natomiast ilość osób, których główny dochód stanowi dywidenda, nie przekracza pół miliona.

Według obliczeń urzędu statystycznego połowa tych 9 milionów akcjonariuszy posiada z dywidend mniej jak 100 dolarów, natomiast 10.000 akcjonariuszy kontroluje 1/4 akcji, a 75.000 połowę wszystkich akcji, znajdujących się w posiadaniu drobnych akcjonariuszy. Również kapitał zagraniczny wywiera silny wpływ na strukturę amerykańskich towarzystw akcyjnych, zwłaszcza tych 200, które zostały wzięte pod uwagę. W końcu roku 1937 znajdowało się za miliard 800 milionów dolarów akcji w posiadaniu zagranicznym.

Jak widać więc z tego zestawienia, przedstawiają obecnie Stany Zjednoczone obraz wysoce rozwiniętego kapitalizmu rodzinnego, czyli formę dosyć oryginalną, bo nie często spotykaną w gospodarce światowej.



— Ciekawa jestem, czy też św. Mikołaj nie zapomniał o mnie...

sem sianem, szezka lub owsem, aby koń lub osiołek, na którym zjawić się ma Święty, nie zasnął przypadkiem głodu. Dzieci, które na to zasłużyły znajdują rano powyższe przedmioty napełnione słodyczami i zabawkami, niegrzeczne otrzymują jako karę i przestroge — różge.

Często zjawia się św. Mikołaj osobiście, a wtedy występuje w biskupich szatach, podobnie, jak przedstawiają go i u nas.

W niektórych krajach Niemiec zjawia się zamiast św. Mikołaja t. zw. tam „parobek Ruprecht”, osobistość z dawnych jeszcze pogańskich czasów, spełniająca zresztą tę samą rolę, co św. Mikołaj. Często towarzyszą mu i inne tradycyjne figury przedświątecznego Adwentu, jak np. Jeździec na białym koniu, w rodzaju naszego lajkonika, niedźwiedź, kłapiący szczękami kozioł itp. Często występuje „Ruprecht” jako pomocnik i towarzysz św. Mikołaja, a wtedy przybiera zazwyczaj postać czarnego, rogatego, poszczekującego kajdana djabła. Na plecach ma wór, lub kosz na niegrzeczne dzieci, a w ręku potężną różgę.

W Austrii djabł ten nosi nazwę: „Krampus”, w Czechach „Rumpauz”, w Alzacji „Ziederklas” lub „Bieggesel” w Styrii Karyntji i Tyrolu „Bartel”, a nazwa jego zmienia się zresztą w prawie każdym z poszczególnych krajów Niemiec.

W niektórych katolickich państwach zjawia się też zamiast św. Mikołaja sam Aniołek, zastępując go w jego czynnościach nagradzania grzecznych, a obdarzania różgą — niedobrych dzieci.

W Holandji występuje św. Mikołaj w szczególnie okazałym i uroczystym sposób. Obladowany zabawkami, objeżdża ulice miasta na białym koniu, a obok biegnie giermek, zwany tam „Piel”, który obok kosa z zabawkami dźwiga na plecach tradycyjny worek, a w ręku sporą różgę. „Piel” nie jest jednak pozbawiony całkowicie uczucia ludzkiego, gdyż wśród licznie zgromadzonej gawiedzi uliczników rozrzucza hojnie bez względu na zasługi cukierki i laskoie.

Wogóle w Holandji ma wigilia św. Mikołaja o wiele uroczystsze niż gdziekolwiek indziej, co tak, jak u nas wigilia Bożego Narodzenia. W dniu tym obdarowuje się hojnie nie tylko dzieci, ale i starsze osoby.

Dawniej w dniu 6 grudnia odbywały się w krajach obchodzących św. Mikołaja specjalne przedświąteczne targi. Dziś pozostałość z nich widzimy jeszcze w Austrii, a i u nas rozkładają w dniu tym przekupnie swe stragany, ofiarując na sprzedaż Mikołajki, pierniki, różgi itp. rzeczy.

Femina.



Zosia i Leszek znowu ładnie pacterek Zaco od św. Mikołaja otrzymują pełen worek...

cji na ulicach podczas wizyty marsz. Petain.

Żołnierze francuscy powracają ze Szwajcarii.

Vichy, 5 grudnia. W Lionie oczekiwane jest przybycie 20.000 żołnierzy francuskich, internowanych dotychczas w Szwajcarii. Miasto czyni przygotowania na przyjęcie tych żołnierzy, którym gest Hitlera przywrócił wolność.

Podróż inspekcyjna gen. Weyganda zakończona.

Vichy, 5 grudnia. Generalny delegat rządu francuskiego na Afrykę gen. Weygand przybył we wtorek wieczorem do Algieru, powracając z Meknes. Tem samym kilkutygodniowa podróż inspekcyjna gen. Weyganda po francuskich posiadłościach w Afryce została zakończona.

„Dzień 6 grudnia”

Kraków, 5 grudnia. Dzień 6 grudnia poświęcony jest pamięci św. Mikołaja, biskupa z Myry w Licji, zmarłego w tym właśnie dniu, w połowie IV wieku. Święty ten, będący również patronem grecko-katol. Kościoła miał już od dzieciństwa odznaczać się wielką pobożnością, dobrocią a przede wszystkim szczególnym umiłowaniem dzieci, a stąd rocznica jego śmierci przybrała czasem charakter specjalnego święta młodzieży.

Do nas przywedrował zwyczaj św. Mikołaja z Niemiec, rozpowszechniony on jest również i w Anglii, Holandji, Szwajcarii, Austrii i Czechach, a także w wielu innych jeszcze krajach.

Według wierzeń, panujących u młodzieży państw wymienionych, objeżdża św. Mikołaj już od 11 listopada miasta i wioski, odwiedzając wszędzie rodziców i wypytyując ich o zachowanie się dzieci. Grzecznym obiecuje na dzień 6 grudnia piękno podarunki, złym zaś słuszony wymiar kary.

To też w wigilję św. Mikołaja wystawiają, kładące się do snu dzieci — za drzwi, okna lub pod łóżeczka — puste naczynia, koszycki lub buciki, napełniając je oza-

